

ایڈیٹر و پبلشر عبدالحمید اکرم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کوئٹہ خان شہیک کرسا پور و آفس 302 قمر فلور یونیورسٹی کیمپس فیئر 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

27 مارچ 2026ء

خورک انگلیش آتے وی کنگ نامتاری

براہوئی ادب نابارواٹ دا دعویٰ کنگ کدانی ہر صنف آ کاریم منے، دا ہیبت تینا جاگے غا کہ دا دعویٰ راست اف، ولدا ہم اگد ہیبت ءامنا ہم کنگے، تو گرا سوچ داوے کہ زبان استی ادب ناہر صنف آ کاریم نا متگ نا مطلب انت ء؟ ودا بابت دا دعویٰ غا زور اتنے شاکتگ؟ بھاز آ نوشت آتیبی ء دعویٰ ء کنگ آن پد خدا نا بھاز بھلو منت اس ہم ہر فنک، کہ او نے نی ہندن ء لائچ ء بندغ ودی کرینے، ہر اک کنگ نا بولی ٹی صنف آتے درستی راستی کر فنگ نا سو بھوڑ منسو۔ راست بنگے تو براہوئی ادب ای کبھی صنف آتیا تو اسکان اسل آزمونہ منے، و بھاز آ صنف آک یادا کہ گیشتری صنف آک ہندن ء ہر اہتیا مروک آ آزمونہ غا کہ بیرہ اسٹ اسٹ ء۔ براہوئی زبان نا پڑ آ دارواج بھاز متکن ء، کہ خورک انگلیش آتے وی کنگے، و بھاز آ نوشتکار آک بیرہ دا خاطر آن نوشتہ کرینو کہ او نے ”آرڈر کنگنا کے دا وک فلانی صنف ات نوشتہ کیو، اتنے کے دا صنف آ بولی ٹی چین کاریم منے۔ دا بابت ہمو نوشتو کتینے لچانچے و بھلو گرا ایٹی ڈا پارینے کہ ای مند دے ات فلانی صنف آ کتاب اس نوشتہ کرینے، و مونی ایسٹ۔ ولدا او دے بھاز بھلو شاہاسی ہم رینگنے۔ و لے سوچ داوے کہ دا صنف آتیا براہوئی ادب ات راستی متگ آن ’ادب‘ ء انت فاندہ رینگنے؟ دا سوچ انا ورنندی دامنگ کیگ کہ ہمو شینگ مروک آ کتاب آتے ہیدس خواننگ آن وادہ واہ کنگنے، و اوقا کس اس ہم

حضرت انس بن مالکؓ نادعا

حضرت انس بن مالکؓ: نبی دادعانا لائچ آفس۔
 داڑے خواہ غیبت؟
 حضرت انس بن مالکؓ: جی نہ۔
 حاج: تمہا سپاہی تے پارے یلہ کبو دانا کسر آن مرکبو دا کا ہے۔
 حاج: ای نے پاہو تنگ کن
 داڑے خواہ غیبت۔
 حضرت انس بن مالکؓ: اے حاج
 ناوڑا انگا کتنا اسرہ پٹ اس خطا
 کنگ کپہ۔ کہے باور ء، نبی پاکؐ
 نا ہیبت آ، نبی پاکؐ کے اسرہ دعا
 اس تیل تنے۔ ہرا بندغ سبب انا
 دا دعاء خوانا شام اسکان کس
 او دے نسیخان و ضرر تنگ کپک۔
 ای ایبو سبب انا ہندا دعا ء
 ای بیوس مسٹ، حضرت انس بن
 حاج: ای خواہ فی ہندا دعا ء کہے
 ہیل ایبت۔

ندیم بصیر مینگل

عمر بن ابان فرما تگ اسرہ دے
 حاج بن یوسف کے گڑا س بلی
 سوار تھون اور حضرت انس بن
 مالکؓ نارنداٹ راہہ کرے۔ ہرا تم
 نن سرمن، حضرت انس بن مالکؓ
 تینا آرائی نت ء نت آ لیشوک
 تو لوک کس۔ ای عرض کرینے۔
 اے انسؓ نے بادشاہ خواہینے۔
 حضرت انس بن مالکؓ فرمائے۔
 بادشاہ دیر ء؟ بادشاہ..... ای
 ورنندی تس، حاج بن یوسف۔
 حضرت انس بن مالکؓ فرمائے۔
 واجب ء کہ اسلام نا دشمن ء بد دعا
 کیو۔
 حاج: نے خبر ء ای نے انت اکن

سنبھال اٹ چرینگ

مولانا وحید الدین خان

غنچواری حیات

چنکا سہدار تے جوان ایپار مروئی
 مرے تو دیر ات تندی ات کارہ۔
 و لے پیل ہرا تم جوان ایپار مرکیو
 ہر گام آ ایسا سلک دا مونی کا پک،
 پیل ترند پیک۔ او ہر گام ء بھاز
 احتیاط و سنبھال ات تنخسا مون مستی
 کا پک۔
 و فرق انا سوب دا دے کہ دیر انا
 شیف خلکن مرے یا سخت چنکا
 سہدار تے کن چغ و غلیس اس اک،
 اوقا تک انگا بدن آسانی ات دیر آن
 تدیک کیگ۔ و لے پیل بھاز بھلو
 سہدار سے ہندراٹن اور کن ہروڑ
 اٹ غلیس ارے، اگد دیر انا شیف
 انا مش خلکن مس تو او دانی مین بلنگ
 کیگ، و ولدا تینے کنگ اوزکن
 فرعون ملندی وڑاٹ نما۔ اتنے کدا ونا
 چیف منر غلیس آن دا وڑا ڈر کیگ۔ او
 چاہس کہ او ہیبت نا چغ فاندہ اف۔ و
 داکان ہیدس چین چغ ء کسر ہم آلہ،
 کہ او پچ چپائی اٹ پد انا در کہ غا
 مازی آن پیش تے۔ و انا تنگ نا
 است ہم ہندا خواہسک۔ گڑا او ہندن
 کرے۔ اونا است اٹ ڈن چا کاری
 عوڈک اس لگاس۔
 داسہ اونا تنگ آتیاں ہیدس جزل
 سمورا غاں چین کس ستویس.....
 داسہ نا غٹ بے سبب آ آزمونہ
 غاتیاں پد ہم بادشاہ ء داسہ ہم تینا
 کمانڈر انچیف آ پت نکس۔ او اسرہ
 نرور، جنگوڑو، شریف و کاڈرا ء بندغ
 اس کس۔ و پوکا ات او دے اسرہ ہندن
 فطرت سے نا خواجہ کریر، کہ او نے
 درو کرید و منے چین گندی اس کنگ
 کرید۔ گڑا گڈو او ہیبت نا سیبو آ
 یوسرکف اوٹون اوڑدی نا موکل
 خواس۔ ہرا تم اوک تین پتین ء
 خنار، تو بادشاہ بھاز بھاز و جوش ات تینا
 ڈو تے تالان کرے کہ اوڑون خمب
 بلنگ کے: ”او جزل سمورا فی کسے
 است آن درینے؟“
 ہیکہ مرسا کمانڈر جگ سلیس، و غلیس نا
 ڈرک آن پد ہم پارے ”کنا آقا،
 بادشاہ یوسرکف۔“
 ”او، دا ای اٹ۔ غٹ خواری و
 فریشائی تون تون۔“
 جزل بادشاہ نا تالان آ ڈو تے گوجالا،
 و اونا مون نا کرچ آک و ڈار۔ او تینا
 متکن آ بادشاہ غاں تندی ات سوچ
 کرے۔ ”شرفدار آ بادشاہ ء نا
 سلطنت ات پتریک نا سا
 ء؟“ یوسرکف چھے سستہ مس۔ اونا
 کڈر آ گام کرے، وادہ اسکان کہ شای
 لڑون مسر۔
 ”آخا، او کوڈر ورنندی اس تے۔
 ”فی مصرائی انت اکن بسنس؟“
 ”ای دا خاطر آن بسنت تا کہ تینا

بادشاہ یوسرکف کل ء بشخا (2)

ناست خواری نا درشائی ء کرے۔
 و لے مزورک اونا ہیرت ء ہر سا اوڑا
 ملندی کریر، و او دے پچن کشار۔
 بادشاہ اوفتے منت زاری کرے،
 و لے دا وڑ کنگ اوقا گر ء چین
 و ڈنے۔ ولدا او اوفتے پارے کہ او
 وزیر نا اسرہ تنگ اسے، و اسرہ چین
 بندغ اسے نا پن ء ہم پارے،
 ہراٹن اونا خوکی نا شاہدی و دئی
 مس..... گڑا اوک اودے جھنی
 پتر پیر۔ ہرا تم بھلا و وزیر دا بندغ ء
 ”کنا آقا، اسرہ زور ء بندغ اس انت
 کنگ کیگ، ہرا جنگ ہم کنگ
 کپ؟“
 ”جنگ کنگ ہر بندغ نا کاریم اف،
 و لے ہر بندغ ائی وفاداری نا جوانی
 بایدے مرے۔ فی اسرہ ہندن ء بندغ
 اسے نامزور مرمتگ کیگ، ہرا تینا آقا
 و خواجہ تون درو کرینے؟“
 بادشاہ نا متکن آ تنگ نا ہر زین و ڈا،
 فریشائی و نا پائی اودے پلویز کرے۔
 اوڑان چغ ء ورنندی اس جوڑ متو، گڑا
 فرعون پارے ”بسین! گڑا فی کنا مار
 سہورا نا ناوفا حکومت و اونا گناہ نا پڑو
 ء کنگ کیگ؟ اگد فی دن کرین تون کنا
 جیرت وک، و ای دواہ نے آ پت
 کنگ کیو۔“
 و لے بھلا راہب خلوک خلوک نکس، او
 خواست کرے: ”ای دن بادشاہ کپہ
 کنا آقا..... کنا فرض داوے کہ ای تینا
 دینا نا خدمت ء کیو، وادف کہ بادشاہ
 سے و اونا منصب آن ایک کیو۔“
 یوسرکف اسرہ سہمت اس چپ کرے،
 تینا ہر قوم آ زیت آخن ہیبت راہب نا
 خن تا چاری مس، ہرا تینے ڈنگ
 تسرہ۔ ولدا بادشاہ و اوتون ہر بیگا
 عبادتگہ غاں پیش متا۔ اونا آرودہ ڈکھیا
 مس۔ اونا است با ریم اس کس۔ او
 ڈوڑا آن تینا ہورے گٹ بلنگ کس۔
 او بھاز اشتیائی ات بھلا وزیر نا مازی
 اٹ۔ ای نے آن مست انا تنگ نا
 چین آ خواست کنگ اٹ۔“

..... نجیب محفوظ.....
 عبدالرازق ابابکی.....

ادکان پد ”یوسرکف“ تینا ورننا غا گودی
 نے (Tey) آہنا..... گودی شہزادہ نا
 لہ اوک۔ او تو بھاز مہالو سکوس،
 اودے سفارنگ کن ہنا۔ او تینا گچین
 کچک زے (Zey) ء ہم گڈ بانی
 پارے۔ ادکان پد او اسرہ سوڈا گرتا
 آ غوٹ اسے نا تک ات مقدس
 گلرین پت اسفر نا بنا ء کرے۔
 اوڑے سرس تو مندو رے بیگا، و دانیام
 ات اوخزی مسر سوڑا آندارہ و پھلگد آ
 دامان ات جوان پچر خلک۔ او
 ہراڑے کہ مسرکد او دے بھاز شان و
 شرف تنگ کہ اسل ہموڑ ہرا وڑو کہ
 اسر فرعون سے نا شان نکس۔
 ولدا ہم یوسرکف دامان آن پیش
 تمگ کتو کہ اونا تینا کنگ اونا پدی
 جنگ آ امر کرور؟ اودے ہرا تم گندہ
 پرت آک پلویز کریدہ و غلیفک آتچ
 تے خنک ء یا گرتیک کاٹم ہر فیہرہ تو او
 زیبا غایات آتیاں است ء بیو تنسکہ کہ
 اوک اوڑکن امر پتہ اسرہ۔ دا وڑ
 او ناست آسرات مسکہ او ہنداز زیبا غا
 یات آتیبی ای خرسا تینا ڈنگ آت
 مون ءو کرید۔ و لے ہرا تم اونا است
 چرت و گڑی تیان ہر س و بدی نا
 بادشاهی مس و است وطن کن چکا تو او
 تینا وشتی ڈیہہ آہنگ نارادہ کرے۔
 گڑا ادینا تم انگا گڑا تے لورا، و اسرہ
 مصری آ غوٹ ایٹی ٹوس و اسرہ و اولدا
 ہمو گلرین، ہمو کرک آ تینا گام ء تنجا،
 ہرا نا گچی کن او تینا زند ء ندر کرینے۔
 او کرک آن سیدھا خوک انا خلق آہنا۔
 ہراڑے، بدر ء چغ بیگ نا سو ب آن
 تینے پاش کتو، و ہمو جاگہ نا بندغ

ہیبت انا از فو کتینا کچک ”زے“ ء
 تین تون دیو، دیر؟“
 ”موکل ء نے..... دانا غونگ آن
 کے بدریک۔“
 گڑا بادشاہ بھازارمانی ء وڑا سیٹ مصر
 انا گلرین ء الاہنا۔ او تینا بد پئی آٹھی
 کس۔ او جلا و پئی نا کسر ء ہر نے تو اونا
 پدات بیرہ اونا کچک نکس۔ ناخبر اونا بیا
 نا گلرین آ گام تنجا۔ ہراڑے اوش تا
 نیام ات تینا فی نازند ء تیر کنگ بنا ء
 کرے۔ اوڑے اسرہ بندغ اس ہم
 دن ء آلو ہراٹون او ہیبت و گپ
 کروس۔ ہرا تم چرت و گڑی اودے
 پلویز کرے تو او ہمو تنجا ذات ہرا
 اودے مہر و ہر بیو گاری عطا ء کرینے،
 اوڑا مہرا مین مس، و او ہرا پد بنگ۔
 نو بیا نا گورز بھاز ہرے اسکان اوڑان
 بے سہمتا۔ او اوڑون اوڑدی کرے و
 اودے تینا ہندا بنگا۔ حالانکہ اونا کڈ
 آن نے گام اس ہر فنگا کس، و نے
 اودے جم و جوش ات بھیر کنگا کس۔
 او تینا اودیم متگ ء ہرا تنجک ء جوان
 تنگ کیو۔ ادکان پد نے نو بیا
 (Nubia) غا ہونئی تمک۔“
 اسرہ ڈوہ اس کس۔ او وڑکن اسرہ جوان ء
 ہیبت اس ہم آلو، ہرا نا زہم اونا
 ملازمت و شرف آتہما کہ۔ مڑوئی گورز
 تون اوڑدی انا پد بادشاہ نا است
 ات او ہیبت اس و دی مس۔ او گورز نا
 بے تاملی ء چین و دے، وادہ اسکان کہ
 ہندا حبیب اونا کچک ”زے اونا ڈو ء
 پد مس، و غوکسا اونا چغ آتے بلک
 چلنگ ء شروع کرے۔ ہرا پدیر ہر مسر
 نا سو ب آن دمزی مسور۔
 ولدا بادشاہ تینا زوری ء امنا کرے و
 تینا مار آن سوچ کرے: ”گودی نے
 (Tey) نا حوال؟“
 ”اودا سرہ مہرا نا گودی ء، و است جم و
 خوش ء۔“
 بادشاہ بھلو آسزود اس کشا، و سوچ
 کرے ”کے دا موکل مرو ء کہ ای دا

(ہرچا ء)

